

УДК 347.963

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.5>

## **ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОКУРОРІВ ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНА ФОРМА ПРОКУРОРСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ**

**Михайлюк С.С.,**  
*аспірант юридичного факультету*  
*Вищого навчального закладу «Національна академія управління»*  
*ORCID: 0009-0006-3500-9242*

**Михайлюк С.С. Всеукраїнська конференція прокурорів як організаційна форма прокурорського самоврядування в Україні.**

Стаття присвячена аналізу особливостей всеукраїнської конференції прокурорів як організаційної форми прокурорського самоврядування в Україні.

Обумовлено, що Закон України «Про прокуратуру» визначає всеукраїнську конференцію прокурорів найвищим органом прокурорського самоврядування. Однак, таке визначення носить пафосний характер. Фактично всеукраїнська конференція прокурорів має найвищий статус лише у порівнянні з Радою прокурорів України.

Визначено, що «конференція» як найменування органу фактично вказує на більш нижчий рівень або ж значення цього органу прокурорського самоврядування у порівнянні з відповідними з'їздами як органами самоврядування у інших інституціях правосуддя. Запропоновано назвати найвищий орган прокурорського самоврядування з'їздом.

Недоліком, який не надає авторитету всеукраїнській конференції прокурорів, є те, що її найменування у законодавстві розпочинається з маленької літери. Запропоновано найменування всеукраїнської конференції прокурорів розпочинати з великої літери.

У статті досліджено повноваження всеукраїнської конференції прокурорів та зроблено висновок, що окремі з них на сьогодні потребують уточнення з урахуванням діючого законодавства.

Обумовлено, що згідно з демократичними засадами кількість делегатів на конференцію пропорційно повинна відповідати кількості прокурорів, яку вони репрезентують. У формуванні складу всеукраїнської конференції прокурорів вбачається порушення цих засад.

Досліджено також особливості процедури проведення всеукраїнської конференції прокурорів. Встановлено такі етапи в її роботі: 1) підготовка до роботи Конференції; 2) вступна частина; 3) етап розгляду та вирішення питань порядку денного по суті; 4) закриття роботи конференції.

Досліджено питання про оприлюднення рішень всеукраїнської конференції прокурорів. Визначено, що законодавство фактично не містить положень щодо порядку оприлюднення (опублікування або іншого способу доведення до відома прокурорів) рішень всеукраїнської конференції прокурорів. Зроблено висновок, що рішення всеукраїнської конференції прокурорів, особливо ті з них, які визначають права та обов'язки прокурорів, повинні оприлюднюватися. Це можна здійснювати на офіційних вебсайтах Офісу Генерального прокурора та Ради прокурорів. До повноважень Ради прокурорів України слід віднести її обов'язок з оприлюднення актів всеукраїнської конференції прокурорів.

За наслідками дослідження сформульовано пропозиції щодо вдосконалення законодавства.

**Ключові слова:** прокурорське самоврядування, всеукраїнська конференція прокурорів, організаційні форми прокурорського самоврядування, Рада прокурорів України, прокурор, прокуратура, Офіс Генерального прокурора, повноваження, з'їзд.

**Mykhailiuk S.S. All-Ukrainian Conference of Prosecutors as an organizational form of prosecutorial self-governance in Ukraine.**

The article is devoted to the study of the peculiarities of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors as an organizational form of prosecutorial self-government in Ukraine.

It is noted that the Law of Ukraine “On the Prosecutor’s Office” defines the All-Ukrainian Conference of Prosecutors as the highest body of prosecutorial self-government. However, such a definition is pathetic. In fact, the All-Ukrainian Conference of Prosecutors has the highest status only in comparison with the Council of Prosecutors of Ukraine.

It is determined that “conference” as the name of the body actually indicates a lower level or significance of this body of prosecutorial self-government compared to the relevant congresses as self-government bodies in other justice institutions. It is proposed to call the highest body of prosecutorial self-government a congress.

The fact that the name of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors in the legislation begins with a lowercase letter is a disadvantage that does not give the Conference of Prosecutors any credibility. The author suggests that the name of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors should begin with a capital letter.

The article analyzes the powers of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors and concludes that some of them currently require clarification with due regard to the current legislation.

The author proves that according to democratic principles, the number of delegates to the conference should proportionally correspond to the number of prosecutors they represent. The author sees a violation of these principles in the formation of the composition of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors.

The author also examines the specifics of the procedure for holding the All-Ukrainian Conference of Prosecutors. The author identifies the following stages in its work: 1) preparation for the Conference; 2) introductory part; 3) the stage of consideration and resolution of the agenda issues on the merits; 4) closing of the Conference.

The author examines the issue of publicizing decisions of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors. It is determined that the legislation does not actually contain provisions on the procedure for making public (publishing or otherwise bringing to the attention of prosecutors) the decisions of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors. The author concludes that decisions of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors, especially those which define the rights and obligations of prosecutors, should be made public. This can be done on the official websites of the Office of the Prosecutor General and the Council of Prosecutors. The powers of the Council of Prosecutors of Ukraine should include its obligation to publish the acts of the All-Ukrainian Conference of Prosecutors.

Based on the results of the study, the author formulates proposals for improving the legislation.

**Key words:** prosecutorial self-government, all-Ukrainian conference of prosecutors, organizational forms of prosecutorial self-government, Council of Prosecutors of Ukraine, prosecutor, prosecutor’s office, Office of the Prosecutor General, powers, congress.

**Постановка проблеми.** Організаційні основи прокурорського самоврядування, на наш погляд, складають ті основні положення прокурорського самоврядування, які визначають систему органів прокурорського самоврядування, їх склад, порядок формування, розподіл повноважень між ними, матеріальне забезпечення, зокрема, фінансове та кадрове тощо. Організаційні основи прокурорського самоврядування на відміну від функціональних основ визначають те, як організованою є ті функція, мета та завдання, що є притаманними прокурорському самоврядуванню. Важливе значення при окресленні організаційних основ прокурорського самоврядування належить його організаційним формам.

У науці висловлена думка виокремлювати організаційні форми прокурорської діяльності, якими поряд з іншими формами є чи то загалом прокурорське самоврядування, чи то окремі органи прокурорського самоврядування. При цьому, однією з організаційних форм прокурорської діяльності Закон України «Про прокуратуру» визначає всеукраїнську конференцію прокурорів. Таким чином, слід визначитися, якими є особливості всеукраїнської конференції прокурорів як організаційної форми прокурорського самоврядування.

**Аналіз сучасних досліджень і публікацій.** Правові проблеми здійснення прокурорського самоврядування в Україні, зокрема, і в аспекті його організаційних форм, досліджувало багато науковців, а саме такі як В.В. Долежан, Д.М. Добровольський, Л.С. Драгомирецька, Д.С. Дячков, Л.Ю. Європіна, І.М. Козьяков, С.К. Костенко, М.В. Косюта, О.М. Курко, В.І. Малюга, А.А. Матвієць, О.І. Медведько, М.І. Мичко, Н.О. Рибалко, М.В. Руденко, С.В. Подкопаєв, Ю.Є. Полянський, М.К. Якимчук та інші. Однак, комплексний аналіз особливостей всеукраїнської конференції прокурорів як організаційної форми прокурорського самоврядування проведено у правовій науці ще не було.

**Мета дослідження**, таким чином, полягає у проведенні комплексного дослідження особливостей всеукраїнської конференції прокурорів як організаційної форми прокурорського самоврядування.

**Виклад основного матеріалу.** На думку О.М. Курка, організаційні форми прокурорської діяльності – це дії, що юридичного значення не мають, адміністративних правовідносин не спричиняють (наради, засідання, конференції, семінари, здійснення контролю, роз'яснення тих чи інших заходів, забезпечення поєднання колегіальності та єдиноначальності, моніторинг громадської думки, вивчення та узагальнення досвіду, добір кадрів, офіційні візити за кордон і робочі поїздки країною, прес-конференції, інтерв'ю, індивідуальний прийом громадян і посадових осіб, матеріально-технічні процедури та ін.) при цьому. Організаційні заходи не фіксуються так точно, як юридичні форми прокурорської діяльності [1, с. 242]. При цьому, на його думку, однією з організаційних форм прокурорської діяльності є всеукраїнська конференція працівників прокуратури [1, с. 246]. Поміж тим, О.М. Курко висловлює думку й про те, що такою організаційною формою прокурорської діяльності є прокурорське самоврядування загалом [2, с. 118].

Вважаємо, що такі висловлені думки є вільним використанням термінології. Вважаємо, що не варто як загалом визначати організаційні форми прокурорської діяльності через окремі дії, які не мають юридичного значення, та не спричиняють виникнення адміністративних правовідносин, так і не варто визначати прокурорське самоврядування чи окремі його органи такими організаційними формами. Поняття організаційної форми досить широко використовується у законодавстві та правовій науці та вживається щодо різних об'єктів, наприклад, підприємництва [3], діяльності органів місцевого самоврядування [4], юридичних осіб (ст. 83 ЦК), адвокатської діяльності (ст. 4 Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність») [5] тощо. При цьому, організаційна форма характеризує суб'єкта тієї чи іншої діяльності. Виходячи ж з того, що прокурорську діяльність в Україні здійснює прокурор як фізична особа, який не має виходячи з законодавства жодної організаційної форми, вести мову про організаційну форму прокурорської діяльності недоречно. При цьому, як відомо, ні прокурорське самоврядування, ні його органи, прокурорської діяльності не здійснюють, відтак, ні прокурорське самоврядування, ні органи прокурорського самоврядування не можуть розглядатися як організаційні форми прокурорської діяльності. Органи прокурорське самоврядування є лише організаційними формами прокурорського самоврядування.

Стаття 66 Закону «Про прокуратуру» визначає всеукраїнську конференцію прокурорів однією з організаційних форм прокурорського самоврядування, а ч. 1 ст. 67 Закону – найвищим органом прокурорського самоврядування. Однак, з огляду на окреслення нормативно визначеної системи органів прокурорського самоврядування лише двома органами – самою всеукраїнською конференцією прокурорів та Радою прокурорів України, таке визначення носить більше пафосний характер. Фактично всеукраїнська конференція прокурорів має найвищий статус лише у порівнянні з Радою прокурорів України, яка має вищий статус органу прокурорського самоврядування у період між всеукраїнськими конференціями прокурорів.

Через найменування найвищого органу прокурорського самоврядування всеукраїнською конференцією прокурорів вбачається відсутність єдиних підходів до окреслення засад правового регулювання самоврядування у правничих професіях, зокрема, й системи правосуддя. Якщо, наприклад, у суддів, адвокатів чи приватних виконавців найвищим органом в системі відповідного самоврядування є з'їзд відповідно суддів, адвокатів чи приватних виконавців, то у прокурорів законодавство визначає найвищий орган прокурорського самоврядування як конференцію. Зазначений підхід фактично був закладений ще у 1996 році при прийнятті Конституції України, яка містить норму про всеукраїнську конференцію прокурорів як суб'єкта формування Вищої ради правосуддя.

Однак, вважаємо, що «конференція» як найменування фактично вказує на більш нижчий рівень або ж значення цього органу прокурорського самоврядування у порівнянні з відповідними з'їздами як органами самоврядування у інших інституціях правосуддя. Таке найменування є дещо принизливим для прокурорів. Відтак, задля надання однакового значення усім вищим органам самоврядування у інституціях правосуддя пропонуємо внести зміни до законодавства та назвати найвищий орган прокурорського самоврядування з'їздом. Звичайно, реалізація зазначеної пропозиції вимагає й внесення відповідних змін до Конституції України, що й необхідно зробити.

Також недоліком, що не надає авторитету всеукраїнській конференції прокурорів як органу є й те, що її найменування Закон та усі нормативні акти розпочинають з маленької літери. Натомість,

наприклад, при найменуванні Ради прокурорів України як органу Закон використовує велику літеру. Вважаємо, що найменування такого поважного органу повинне розпочинатися з великої літери.

Відповідно до ч. 2 ст. 67 Закону «Про прокуратуру» до повноважень всеукраїнської конференції прокурорів відносяться: 1) заслуховування звіту Ради прокурорів України про виконання завдань органів прокурорського самоврядування, стану фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратури; 2) обрання членів Вищої ради правосуддя та прийняття рішення про припинення їх повноважень відповідно до Конституції і законів України; 3) призначення членів Ради прокурорів України, відповідного органу, що здійснює дисциплінарне провадження; 4) затвердження Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів та положення про Раду прокурорів України; 5) прийняття положення про порядок роботи відповідного органу, що здійснює дисциплінарне провадження; 6) звернення до органів державної влади та їх посадових осіб із пропозиціями щодо вирішення питань діяльності прокуратури; 7) розгляд інших питань прокурорського самоврядування та здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Загалом вважаємо такий перелік повноважень всеукраїнської конференції прокурорів обґрунтованим, за винятком певних положень, які на сьогодні потребують уточнення з урахуванням діючого законодавства. Так, на сьогодні всеукраїнська конференція прокурорів вже не має повноважень приймати рішення про припинення повноважень членів Вищої ради правосуддя. Відповідно до ч. 1 ст. 25 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» повноваження члена Вищої ради правосуддя припиняються у разі: 1) закінчення строку, на який його обрано (призначено), крім випадку, визначеного частиною третьою статті 5 цього Закону; 2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; 3) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави; 4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим, визнання недієздатним або обмежено дієздатним; 5) припинення повноважень судді або звільнення з посади судді (крім виходу судді у відставку) з підстав, визначених Конституцією України; 6) його смерті; 7) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави. Повноваження члена Вищої ради правосуддя з зазначених підстав припиняються з настанням відповідної події.

Враховуючи наведене, вважаємо за необхідне п. 2 ч. 2 ст. 67 Закону «Про прокуратуру» змінити та викласти в такій редакції: «2) обирає членів Вищої ради правосуддя;»

Чергова всеукраїнська конференція прокурорів скликається Радою прокурорів України один раз на два роки. Позачергова всеукраїнська конференція прокурорів може бути скликана за рішенням Ради прокурорів України. Делегати всеукраїнської конференції прокурорів та особи, запрошені на неї, повідомляються про день проведення конференції та питання, що виносяться на її розгляд, не пізніше ніж за тридцять днів до початку конференції (ст.68 Закону «Про прокуратуру»).

Стаття 69 Закону «Про прокуратуру» визначає, що делегатів на всеукраїнську конференцію прокурорів обирають: 1) збори прокурорів Офісу Генерального прокурора – шість прокурорів Офісу Генерального прокурора; 1-1) збори прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури – три прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури; 2) збори прокурорів обласних прокуратур - по три прокурори від кожної обласної прокуратури; 3) збори прокурорів окружних прокуратур – по два прокурори від кожної окружної прокуратури.

Досить важливим є те, щоб пропорційно кількість делегатів на конференцію відповідала кількості прокурорів, яку вони репрезентують. За таких умов найбільше буде знаходити свій прояв демократія у прокурорському самоврядуванні. І звичайно, що ми бачимо порушення цієї фундаментальної засади демократії. Навіть грубі математичні підрахунки показують, що делегати на конференцію представляють зовсім різку кількість прокурорів.

Так, якщо загальна кількість прокурорів в Україні станом на жовтень 2024 року фактично складає 8367 осіб, а кількість прокурорів у Офісі Генерального прокурора – 867 [6], то цілком очевидно, що кількість делегатів на всеукраїнську конференцію прокурорів повинна складати близько десяти відсотків від їх загальної кількості. Натомість, наприклад, за кількості обраних делегатів на останню всеукраїнську конференцію прокурорів, яка відбулася 27 серпня 2024 року, у 518 делегатів [7], маємо лише 6 представників Офісу Генерального прокурора, тобто трішки більше одного відсотка делегатів, або в майже десять разів менше необхідної кількості.

Делегати на всеукраїнську конференцію прокурорів обираються шляхом таємного голосування простою більшістю голосів з числа вільно висунутих альтернативних кандидатів. Збори прокурорів скликаються керівником відповідної прокуратури, є повноважними, якщо на них присутні більше половини від загальної кількості прокурорів цієї прокуратури, та приймають рішення більшістю голосів від загальної кількості прокурорів відповідної прокуратури (ч.ч. 2, 3 ст. 69 Закону «Про прокуратуру»).

Порядок проведення всеукраїнської конференції прокурорів визначається статтею 70 Закону «Про прокуратуру» та Регламентом всеукраїнської конференції прокурорів. Згідно з цими актами, вбачається потреба виокремити декілька етапів в роботі всеукраїнської конференції прокурорів.

Першим з цих етапів є підготовка до роботи Конференції.

Всеукраїнська конференція прокурорів є повноважною за умови присутності на ній не менш двох третин від загальної кількості обраних делегатів. Для визначення наявності кворуму для роботи Конференції РПУ перед початком її проведення організовує та проводить реєстрацію делегатів Конференції.

На цьому етапі Радою прокурорів України підставі наданих належним чином засвідчених витягів із протоколів зборів прокурорів відповідних прокуратур про обрання делегатів складається Реєстраційний список делегатів, який затверджується головою Ради прокурорів України. Перевірка повноважень делегатів здійснюється шляхом звірки даних реєстраційних списків із витягами з протоколів зборів прокурорів прокуратур усіх рівнів. При реєстрації делегат особисто пред'являє службове посвідчення прокурора та у відповідній графі реєстраційного списку делегатів своїм особистим підписом засвідчує одержання іменного мандата делегата Конференції для відкритого голосування. Реєстрація делегатів закінчується за 10 хвилин до відкриття Конференції. За наслідками реєстрації складається протокол, який підписується уповноваженою від Ради прокурорів особою.

Наступним етапом роботи Конференції можна назвати вступну її частину.

На цьому етапі голова Ради прокурорів України, а в разі його відсутності – заступник голови чи секретар Ради прокурорів України після отримання протоколу про результати реєстрації інформує про наявність або відсутність кворуму, необхідного для початку роботи Конференції, делегатів конференції та за наявності цього кворуму відкриває Конференцію.

Одним з завдань вступної частини Конференції є вирішення організаційних питань, пов'язаних з проведенням Конференції, зокрема, формування органів Конференції. Зокрема, Конференція формує такі органи: 1) Президія Конференції; 2) секретаріат Конференції та 3) лічильна комісія Конференції.

Одразу ж після відкриття всеукраїнська конференція прокурорів обирає шляхом таємного голосування президію конференції, кількісний склад якої визначається рішенням конференції. Президія організовує роботу Конференції та обирає зі свого складу відкритим голосуванням простою більшістю голосів голову та секретаря. Надалі Президія організовує роботу всеукраїнської конференції прокурорів.

Інші робочі органи Конференції (секретаріат та лічильна комісія) обираються із числа делегатів відкритим голосуванням більшістю голосів від загальної кількості обраних делегатів Конференції. Делегат Конференції має право заявляти самовідвід у разі висунення його кандидатури до складу робочих органів Конференції. Ці робочі органи обирають зі свого складу голову та секретаря.

Після закінчення вступної частини Конференції розпочинається етап розгляду та вирішення питань порядку денного по суті.

Головуючий Конференції оголошує рекомендований порядок денний та регламент роботи цієї Конференції, ставить їх на обговорення та голосування. Конференція затверджує порядок денний та регламент роботи Конференції.

Делегати вправі виступати на конференції з дозволу головуючого, який надає слово промовцям для доповіді, співдоповіді, виступів, запитань, повідомлень, внесення пропозицій, відповіді на запитання, репліки. Зокрема, Регламентом визначена тривалість доповіді не менше десяти хвилин, співдоповіді – п'яти хвилин, і виступів – трьох хвилин, усього іншого – до однієї хвилини. У разі необхідності голова Президії має право продовжити вказаний час, але не більше як удвічі.

Після закінчення обговорення кожного окремо питання порядку денного головуючий на Конференції ставить його на голосування для прийняття рішення. Рішення приймаються за всіма

питаннями порядку денного. Під час Конференції не допускається повернення до розгляду або повторне голосування з питань, за якими цією Конференцією вже було прийнято рішення.

Після обговорення проекту рішення воно ставиться на голосування для прийняття його за основу. Після прийняття проекту рішення за основу делегати мають право вносити пропозиції до його змісту, які вирішуються шляхом голосування. Надалі проект рішення ставиться на голосування для прийняття в цілому.

Рішення Конференції приймаються за результатами відкритого або таємного голосування більшістю голосів від загальної кількості обраних делегатів. Рішення з питань, зазначених у пунктах 2, 3 частини другої статті 67 і частини третьої статті 70 Закону, та в інших випадках, передбачених цим Законом, приймаються Конференцією шляхом таємного голосування. Решта рішень приймаються Конференцією шляхом відкритого голосування. Поміж тим, голосування за обрання членів Вищої ради правосуддя здійснюється виключно із застосуванням бюлетенів. У окремих випадках рішення також можуть прийматися із застосуванням електронної системи підрахунку голосів.

Робота всеукраїнської конференції прокурорів протоколюється.

Після вичерпання порядку денного Головуючий закриває роботу конференції. Закриття роботи конференції можна вважати завершальним етапом її роботи.

Дискусійним аспектом в правовому регулюванні діяльності всеукраїнської конференції прокурорів є питання про оприлюднення її рішень.

Так, відповідно до ч. 3 ст. 67 Закону «Про прокуратуру» всеукраїнська конференція прокурорів приймає з питань, що належать до її компетенції, рішення, що є обов'язковими для Ради прокурорів України та будь-яких прокурорів.

Пункт 6.8 Регламенту всеукраїнської конференції прокурорів передбачає, що рішення Конференції підписуються головоючим і секретарем Президії та набирають чинності з моменту їх прийняття.

Однак, ані Закон «Про прокуратуру», ані Регламент фактично не визначають положень щодо порядку оприлюднення (опублікування або іншого способу доведення до відома прокурорів) рішень всеукраїнської конференції прокурорів.

Так, Регламент всеукраїнської конференції прокурорів у п. 10.2 визначає, що Регламент Конференції і зміни до нього набирають чинності з моменту їх прийняття Конференцією та підлягають оприлюдненню на офіційному вебсайті Офісу Генерального прокурора. Однак, оприлюднення інших актів всеукраїнської конференції прокурорів Регламент не передбачає.

У зв'язку з цим, фактично за мовчазної згоди законодавства це питання віддане на вирішення самих органів прокурорського самоврядування. Вважаємо, що за таких обставин існує суттєва загроза порушення прав прокурорів, які позбавлені можливості ознайомитися з актами всеукраїнської конференції прокурорів, які для них є обов'язковими. Наразі взагалі незрозумілим є те, як ці рішення можуть бути обов'язковими для виконання, якщо вони не оприлюднювалися. Крім того, ті рішення всеукраїнської конференції прокурорів, які встановлюють права та обов'язки прокурорів не повинні набувати чинності раніше їх оприлюднення у встановленому Законом чи регламентом порядку. За таких обставин можна вести навіть мову про порушення ст. 57 Конституції України, згідно з якою кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними.

Принагідно зазначимо, що така проблема не є характерною виключно лише для актів всеукраїнської конференції прокурорів як актів органу самоврядування. Фактично проблема з належним оприлюдненням актів органів самоврядування існує й в адвокатурі. Таке неналежне правове регулювання викликало навіть ініціювання питання про відповідність Конституції України (конституційність) ч. 3 ст. 57 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», яка визначає набрання чинності рішеннями органів адвокатського самоврядування з дня їх прийняття, якщо інший строк не передбачений рішеннями [8].

Враховуючи наведене, вважаємо, що рішення всеукраїнської конференції прокурорів, особливо ті з них, які визначають права та обов'язки прокурорів, повинні оприлюднюватися. Зокрема, стосовно актів РПУ, то пункт 7.11 Положення про Раду прокурорів України передбачає, що рішення Ради прокурорів, які не містять відомостей обмеженого доступу, оприлюднюються на офі-

ційних вебсайтах Офісу Генерального прокурора та Ради прокурорів у семиденний строк після прийняття. У такий же термін належним чином засвідчена копія прийнятого Радою прокурорів рішення надається зацікавленій особі. У зв'язку з цим, й оприлюднення рішень всеукраїнської конференції прокурорів, на наш погляд, могло б здійснюватися на офіційних вебсайтах Офісу Генерального прокурора та Ради прокурорів, наприклад, у окремому розділі «Акти всеукраїнської конференції прокурорів». Крім того, до повноважень Ради прокурорів України слід було б віднести й її обов'язок з оприлюднення (доведення до відома прокурорів) актів всеукраїнської конференції прокурорів.

**Висновки.** 1) Пункт 2 ч. 2 ст. 67 Закону «Про прокуратуру» пропонуємо змінити та викласти в такій редакції: «2) обирає членів Вищої ради правосуддя;»; 2) рішення всеукраїнської конференції прокурорів, особливо ті з них, які визначають права та обов'язки прокурорів, повинні оприлюднюватися. Це можна здійснювати на офіційних вебсайтах Офісу Генерального прокурора та Ради прокурорів, наприклад, у окремому розділі «Акти всеукраїнської конференції прокурорів». До повноважень Ради прокурорів України слід віднести її обов'язок з оприлюднення (доведення до відома прокурорів) актів всеукраїнської конференції прокурорів.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Курко О.М. Поняття, сутність та значення організаційних форм прокурорської діяльності. *Адміністративне право і процес*. 2014. № 1 (7). С. 241–245.
2. Курко О.М. Адміністративно-правові форми прокурорської діяльності в Україні: дис. ... канд. юрид. наук; 12.00.07. Харків, 2015. 182 с.
3. Зима Б. Організаційні форми господарювання та підприємництва в Україні. Структурологічний навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів III та IV рівнів акредитації. Полтава, 2005. 271 с.
4. Шпак Ю.А. Поняття та види організаційних форм діяльності органів місцевого самоврядування. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Юриспруденція*. 2013. Вип. 5. С. 58–62. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu\\_jur\\_2013\\_5\\_15](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_5_15).
5. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
6. Офіс Генпрокурора повідомив, у яких областях виявили найбільше прокурорів з інвалідністю. URL: [https://lb.ua/society/2024/10/23/641323\\_ofis\\_genprokurora\\_povidomiv\\_yakih.html](https://lb.ua/society/2024/10/23/641323_ofis_genprokurora_povidomiv_yakih.html).
7. Всеукраїнська конференція прокурорів призначила п'ятьох членів КДКП та двох членів Ради прокурорів України. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/posts/vseukrayinska-konferenciya-prokuroriv-priznacia-pyatyox-cleniv-kdkp-ta-dvox-cleniv-radi-prokuroriv-ukrayini>.
8. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України від 5 вересня 2023 року у справі № 3-118/2023(218/23) про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плєскача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 57 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v139u710-23>.